Ч. 161 Субота 19 (31 липня) 1897. Рік VII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Вісти політичні.

Тирольскі Італіянцї т. зв. автономісти виступили з проектом реформи тирольскої краєвої ординациї виборчої і предложили гр. Баденї'ому дотичний проект. Переговори в тій справі розбили ся, бо супротив неуступчивости італіяньских заступників не міг ґраф Баденї згодити ся на їх за далеко ідучі жаданя. Італіяньска часопись Voce Catolica подає тепер проект згаданої зміни виборчої ординациї. І так тирольский сойм мав би дїлити ся на дві національні куриї: нїмецку і італіяньску. Нїмецка курия складалась би: з архиепископа зальцбурского, князя епископа з Бріксен, трех послів вибираних з куриї духовеньства, з пятьох послів більшої посїлости, девятьох послів з міст і палат торговельних та з 22 послів сеяньских. Курия італіяньска мала би складатись: з князя-епископа тридентийского, з одного заступника духовеньства, з пятьох послів італіяньскої більшої посїлости, з сїмох послів з міст і з палат торговельних і з послів селяньских, котрих числа проект не подає, а лишає его до переговорів. Кожда курия вибирає з посеред себе окремого предсїдателя. Видїл краєвий має ся складати з десятьох членів (доси складає з шістьох) і то по половинї вибраних з обох курий. Курия нїмецка мала би обрадувати в справах дотикаючих нїмецкої части Тироля і еї осїдок був би Інсбрук; курия італіяньска збиралась би на народи в Тридентї. Цїлий сойм в справах обходячих цїлий край нараджувавсь би в Інсбруцї.

Нїмецкі часописи подають з Берлина такий комунїкат о ходї грецко-турецких переговорів.

Справа грецко-турецкої границї вже уложена, в виїмкою деяких технїчних подробиць, котрі будуть полагоджені на місци. Признано Туркам около 4 мілїони фунтів турецких контрибуциї, лише нема ще згоди що-до одержаня гроший. На погляд кількох держав а також Нїмеччини, неможливо жадати від Туреччини уступленя з Тесалїї, доки контрибуция або не буде зложена, або не буде в найпевнїйший спосіб забезпечена. Так як тепер річи стоять, не видобуде Греция позички, котра вистала би на сплату контрибуциї зараз. Лише ґарантия держав могла би то зробити, але держави, особливо конституцийні не пристануть. Отже треба погадати о сплатї ратами за порукою, котру по гадцї держав а між иншими і Нїмеччини може дати лише міжнародова контроля. Нїхто не може вимагати, щоби Туреччина на голословну обітницю Грециї випустила з своїх рук застав, яким єсть Тесалїя. В мирнім договорі мусить бути цїлком певно поручена сплата контрибуциї, инакше нїмецке правительство не схотїлоби доражджувати султанови підписаня договору, котрого Греция певне не додержалаби.

Новинки.

Львів дня 30-го липня 1897.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав канцелїстови суду повітового в Косові Ів. Думаньскому при нагодї его перенесеня в стан супочинку золотий хрест заслуги.

— **Є. Ем. Кардинал Сембратович**, що від кількох днів перебуває у Львові, має ся вже значно лїпше і з початком слїдуючого тиждня виїде до Унева в товаристві дра Ясиньского.

— **З Перемишля** пишуть: На поклик завязаного комітету зібрав ся в Перемишли знаменитий хор руских академиків, щоби приготовити ся і вправитись до артистичної прогульки по більших містах всхідної Галичини. А іменно: дня 8-го серпня буде перший концерт в Тернополи, дня 9-го в Золочеві, 11-го серпня в Бродах, 12-го серпня в Сокали, 15-го серпня в Раві руской, 17-го в Любачеві, 19-го в Самборі, 20-го в Дрогобичи, 22-го в Стрию, 23-го в Калуши, 25-го в Станиславові, 27-го в Коломиї і вкінци в Чернівцях. Дохід з концерту призначений на розширенє будови „Бурси ім. сьв. о. Николая в Перемишли“.

— **Бурі і зливи.** З Жидачівщини пишуть нам: Дня 22-го липня о 1-ій годинї з полудня навістило наше село Ляховичі велике нещастє: Від заходу надтягнула страшна хмара і серед великого вітру і бурі полили ся з неї струї води. З початку лив лиш дощ, а відтак пустив ся град і то величини курячого яйця, а місцями падали

8)

Пан Капустянна Головка шукає своєї жінки.

(З француского — Поль де Кока).

(Дальше).

Селюх іде поволи простїсенько дальше і часто оглядає ся в надії, що десь побачить свого нового знакомого. — Так минає чверть години, але пана Ернеста не видко.

— Чорти надали! — думає собі Капустянна Головка — може я таки зовсїм згубив ся від него? То було би менї дуже неприємно; такий любий, такий веселий товариш, навіть трохи учений—его поведенє нїби трохи паньске нїби простаковате, але в тім єсть щось потягаючого — через него видав я богато гроший, але бо він уміє з паньска їсти — обіцяв ся водити мене по містї, бо я вже не знаю ся в Парижи — то вже давно, як я тут був, а по правдї сказавши і тогди не конче умів я дати собі раду. — Може стрітив ся з яким знакомим, котрий его здержує — годіж менї припускати, щоби він зараз по снїданку — обідї і вечери утїк від мене. — Коли би то були ті делїкатні париські манїри, о котрих він заедно говорив, то менї видить ся, що ми на селї далеко чемнїйші люди. Але не хочу ще тратити всеї надії, бо він прецї казав, що мене здогонить.

Капустянна Головка іде дальше улицею по Ріволї, але его товариш не приходить до него.

То-ж то довга улиця! — стогне він лишень сам на себе. — Нещо иншого лиш я загубив свого Ернеста, чи радше він мене загубив. — Де-ж я тепер знайду який готель? — Хиба-ж я дитина, чи що? — Та же тут говорять такою самою мовою як у мене дома; — з кишенями повними золота дасть собі чоловік раду. — Що стало ся з моїм приятелем, того не можу зрозуміти — але то нїчого, треба дивити ся, щоби я дістав ся на Бульвар Бомарше.

Прискореним кроком доходить він до кінця улицї Ріволї і допитуючи ся до бульвару Бомарше, видить на свою, несподївану радість, що той зовсїм близенько, бо він єсть тепер на улици Сьв. Антонїя, недалеко площі бастилї.

Урадований, що добре вийшов, пустив ся Капустянна Головка на бульвар, котрого шукав; ставувши там, відотхнув веселїйше і став розглядати ся по домах; але того єму за мало, хоче знати, в котрім мешкає его жінка, на котрім поверсї, щоби бодай подивити ся у еї вікно. Треба то розвідати хиба у сторожа дому.

— Коби я знав, де она мешкає — думає собі Капустянна Головка — але вже запізно, щоби відвідати Елеонору; впрочім треба би перебрати ся, бо одіж на менї повна пороху. Але скоро знайду дім, то розвідаю ся у сторожа. Треба буде позискати его для себе з всїм случаю робить ся бачу і в Парижи так само як на селї — не треба скупити ся — уткну сторожеви моеї жінки десять франківку в руку — за то він менї скаже, як жиє моя жінка і розповість про всї еї найтайнїйші відносини.

Щоби приготовити ся до своєї щедроти, хоче Капустянна Головка виймити мошонку, але на дармо сягає в порожну кишеню. Шукає в другій — знову порожна; перешукав всї кишенї в штанах, в пальтотї, в камизельцї, всюди то само: з набитої червінцями мошонки анї слїду. Нещасливий перепудив ся і як би скаменїв; в тім страху сам собі не вірить, але дїйстність аж занадто виразно переконує его; загубив свою мошонку, або хтось єму еї украв.

— Грім же би то тріс! То якесь нещастє вчепило ся мене нинї! — падькає ся Капустянна Головка зовсїм прибитий сим спостереженем. Нинї зрана пропала табатєрка, а вечером мошонка. Ну, то добре зачинає ся в Парижи. Як же би я міг загубити мою мошонку? Хиба би я еї лишив може в реставрациї, де ми тілько їли — і пили? — То могло би бути, бо я був трохи як не свій. Але менї здає ся, що я еї знову вложив до кишенї. — А коли я еї там не лишив, то менї еї хтось вкрав. — Але бо я не був з нїким лиш з моїм приятелем Ернестом. — То хиба би він — але не можу припускати, щоби він був злодїєм! Він, котрий знає, що моє рідне місто Троає було столицею Трікасів! — Але щось то мусить бути, коли він так нагло щез. — Отто я красно вийшов — в мошонці були всї мої гроші. — Добре то казав мій сусїд дома, що нема нїчого не практичнїйшого, як така мошонка. — Менї здає ся що маю ще якісь гроші в кишени в штанах — дїйстно, чотири су — то я ще паном цїлих чотирох су. Треба хиба іти знову дальше, бо сим величезним маєтком не позискаю собі нїякого сторожа а вслїд за тим і не відшукаю моеї жінки. Чотири су! — Нинї рано приїхав я до Парижа з пятьсот франками в кишени а вечером маю ось тут в кишени чотири франки.

навіть куснї як кулак великі. Один такий кусень важив 61 декаґрамів. Поле по градї стало чорне, так, що нема на що дивити ся, лиш одно жито оцїлїло, бо стояло в копах, але й его поперевертала і порозносила буря. Купи граду лежали ще до другого дня. — Велика злива навістила вчера в полудне Львів і околицю. Туча тревала коротко і не наробила великої шкоди. — Коло Бродів замулила вода зелїзничий насип, так, що треба було здержати рух поїздів до часу очищеня шин з намулу. Також з инших сторін краю доносять о сильних тучах і градах. Жнива в наслїдок тих безнастанних дощів майже всюди перервано.

— **Зпід Комарна** пишуть: В Тершакові коло Комарна зловлено в Днїстрі дня 27-го с. м. тїло мужчини. При нїм найдено абшит войсковий виставлений на імя Дербок Янош, ур. 1860 р. в Калашалос, обряду греко-кат., асентированний в 1880 р. до 11 (мукачівского) баталїону гонведів. Також найдено при нїм 92 зр. і руский молитвеник. Убраний був в одінє крою стрілецкого, черевики набивані гвоздями після припису войскового. Донесено о пригодї до суду в Комарнї.

— **Пропав був без вісти** перед кількома днями скарбовий побережник Іван Іванків в Микуличинї, надвірняньского повіта. По довгих глядинах найдено его тїло на полонинї. Переведена висланою судово-лїкарскою комісією обдукция виказала, що смерть наступила через удушенє. Здогадують ся, що Іванкова мусїли убити з мести якісь лїсні злодії.

— **Огнї**. З Рогатинщини пишуть: Дня 26-го с. м. около 4-ої години з полудня знищив огонь в Хохоневі, повіта рогатиньского, загороди дванайцяти господарів. Згоріло 20 будинків, з тих 7 хат мешкальних, 4 вепри, січкарня і богато дробу. Зі спалених будинків було обезпечених в товаристві Краківскім тілько 5 господарств; прочі не були обезпечені. Ратувати не було кому, бо люди були в поли і на торзї в Болшівцях. Огонь зльокалїзували люди з сусїдного села Дитятина і свої, котрі на вид пожару прибігли з поля. При ратунку показав ся великий брак найпотрібнїйших приборів до гашеня.

— **Бурса „Народного Дому“ в Чернівцях** дасть в роцї шкільнім 1897/8 цїле удержанє і надзір 30 питомцям, перед усім ученикам I. і II. рускої кляси ґімназияльної, а тілько винятково, з особливших причин, і ученикам инших шкіл. Оплата виносить 2 зр. на інвентар, 1 зр. піврічно за пранє і 15 зр. місячно за удержанє, платних з гори. Питомцї мусять виказати ся, що мають три рази змінити біле на постіль, 6 пар біля, 4 ручники, 6 хусточок до носа, 2 пари обуви і добру одїж; без того не вільно буде нїкому питомцеви спровадитись до бурси. Подання о принятє до бурси треба вносити до кінця серпня с. р. Ученики, що ставлятись-муть до вступного іспиту до I. рускої кляси ґімназияльної по вакациах, мають внести подання о принятє до бурси також до сего терміну; рішенє о їх принятє западе в день самого іспиту. В поданях, підписаних родичами, треба означити докладно, кілько хто обовязуєсь платити місячно. Принятє зависїти буде головно від висоти місячної плати, однак ученики з недостаточним поступом і невідповідним поведенєм не будуть зовсїм приняті. До кождого подання треба прилучити послїдне сьвідоцтво шкільне, а до подань о зниженє місячної плати ще й сьвідоцтво незаможности, підписане урядом парохияльним, громадским, податковим і катастральним. Заряд бурси доложив всїх старань, щоби питомцї мали здоровий харч і старанний догляд.

— **В мужескій учительскій семинариї у Львові** відбував ся іспит зрілости від 5 до 21 липня с. р. під проводом радника д-ра Северина Днїстряньского. Зголосило ся 94 абітуриєнтів; з того 54 звичайних а 40 екстернїстів. Клясифікованих було всего 73; прочі відступили. Іспит здали: з відзначенєм 4, з добрим успіхом 40, поправку з одного предмету дістало 17, репробовано 10. Русинів було 24, Поляків 40 а жидів 9. Два доповнили іспит. Здали: Бабель Гуґон, Хомицкий Володимир, Любиньский Іван і Трошкевичь Антін з відзначенєм; — Гаґель Казимир, Яцик Іван, Котовичь Володимир, Сайко Володимир, Шехтель Мозес, Сікорский Валерий, Чеховский Володитлав, Ґлоґовский Артур, Петрашек Стефан, Смаржевский Бронислав, Вербовий Іван, Вісняк Иосиф, Білецкий Станислав, Дворский Казимир, Красуцкий Іван, Мацюк Кость, Парина Євген, Розенбавм Мендель, Сениця Зенон, Скоповский Адольф, Стоцкий Андрій, Сумик Іван. Турецкий Володимир, Бірнбавм Хаім, Льотечка Альфред, Полошинович Станислав, Кузьма Микола, Мартиняк Ісидор, Павелків Іван, Поллью Болеслав, Руденьский Адам, Шерф Мозес, Мабачек Іван, Тоган Іван; — з екстернїстів: Мошиньский Бронислав, Андрушевский Іван, Ольшовский Володислав, Пудловский Іван, Ґерусиньский Спиридон, Гайдучок Лука і Подкович Іван.

— **Примха старої панни**. Недавно померла в Teingmoth в Анґлїї стара панна, що провела 30 лїт в ліжку. Одного вечера, маючи 38 лїт а не маючи ще чоловіка, — було се р. 1868 — положила ся цїлком здорова на тїлї на спочинок. На другий день рано заявила, що найвигіднїйше жиє ся в ліжку і постановила решту житя провести в ліжку. І справдї так учинила. Щоби її не нудило ся, велїла уставити в комнатї спецьяльний прилад з зеркалами, так, що в ліжку могла видїти всьо, що дїє ся на улици. До послїдних часів була старуха здорова і принимала що день численні відвідини. Умираючи важила 238 фунтів.

— **Великий страйк**. З Нюйорку доносять, що в десяти провінциях північної Америки заносить ся на великий, доси не бувалий, страйк робітників, занятих в копальнях вугля і в фабриках виробу зелїза, крицї, бляхи зелїзної і скла. Означеного дня мало би пад $1/2$ мілїона робітників залишити роботу. Робітники в копальнях вугля камінного домагають ся підвисшеня плати о 9 сантимів на однїй тоннї вугля. Прочі робітники страйкують з ними задля солїдарности.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Прага 30 липня. Молодоческий комітет екзекутивний ухвалив внести протест до намістництва против гнету Чехів в нїмецких округах, та взвати прагску раду міску, аби скликала на день 5 вересня віче чеських міст до Праги.

Загреб 30 липня. Нинї відкрито хорватский сойм.

Филипополь 30 червня. Ротмістра Дечка Бойчева і Новелича засуджено на дожизненну вязницю, Василїева на 6 лїт і 8 місяців тяжкої вязницї. Крім того засуджено Бойчева і Новелича на заплаченє 5000 франків дитинї Сімонівної. Николая Бойчева увільнено.

Як би так дальше пішло, то я би борзо зруйнував ся, але правда, не треба давати ся що дня обкрадати. — А то злодюга з того Ернеста! — а він преці не мав білої кравати на собі.

8. Небезпечно розпитувати вечером дороги.

Відачиско Капустянна Головка іде дальше сам не знаючи куди. Страта мошонки з грішми наводить его на гадку. Якого то можна набавити ся клопоту, коли чоловік знакомить ся з першим лїпшим та розповідає ему свої справи а передовсїм ще й гостить его. Не знає, що почати; на хвильку приходить ему на гадку, чи не вернути би до тої каварнї, де так собі погуляв, та пошукати там своєї мошонки, але то так далеко, та й пізно вже було а відтак і бояв ся щоби де заблудив; за чотири су в кишени воза також не найме.

Треба ще згадати, що бідачиско не мав при собі годинника, за котрий міг би був гроший роздобути. Ще за молодих лїт згубив був десь три годинники один по другім і длятого постановив собі не носити вже нїякого, бо то найлїпший спосіб, щоби не згубити ще четвертого. Але що порядний чоловік не може сказати: „Я не маю годинника“, то купив собі дуже красний і повісив на стінї в своїй комнатї. Була то недогода, коли поза домом хотів знати котра година, але за то потїшав ся тою гадкою: „Бодай сего годинника вже менї нїхто не вкраде“.

Зовсїм природно, що й вибираючись в дорогу до Парижа лишив годинник дома на стінї.

— Завтра рано розвідаю в каварни — думав він собі — але менї щось так здає ся, що вже не відшукаю своєї мошонки. Але де я тепер заночую з тими чотирома су в кишени?— То таки дійстно злодюга, той Ернест. Не дурно то говорив він менї о якімсь готелю ґарнї, де можна переночувати за один або за два су — „на шнур“. — Від сих двох слів аж страх мене бере, бо менї здає ся, що люди, котрі там ночують, скорше чи пізнїйше повиснуть. — Ну, коли вже приїхало ся до Парижа треба все спробовати; впрочім не остаєсь менї нїчого иншого. На дворі не хоче ся менї також ночувати, бо ще возьмуть мене за волоцюгу і замкнуть до арешту. Боже мій, як би то Елеонора знала, в якім я положеню, то зараз би менї тикнула під ніс своїм злобним голосом: От і знов показало ся, що з Вас лиш Капустянна Головка! Але я їй не скажу нїчого о моїх пригодах — значить ся, коли её знову знайду. Ох ти жіночко моя! де ти? Ти витягаєш ся на мягоньких перинах, підчас коли твій чоловік не знає, де має нічку переночувати. То лиш длятого я в такій бідї, що менї забагло ся тебе побачити та відшукати твоє гнїздочко. — Той падлюка Ернест правду казав, що мене хиба під склянну баню поставити! Де то, він казав, що суть тоті готелї по два су? — Ага, правда, при улици Марґарети на передмістю Сен-Антоан. Треба хиба допитувати ся. — Спитаю ся он тої панї.

— Звинїть, моя панї; куди би менї іти на передмістє Сен-Антоан?

— Вступіть ся, зухвалий чоловіче; я не тота, якої Вам потреба. — Розумієте?

— Ще раз Вас прошу, моя панї, звинїть мою сьмілість, Ви мене певно не зрозуміли. Я допитую ся на передмістє Сен-Антоан.

— Скоро не дасте менї спокою, то закличу полїцию. Знаємо ся на таких способах. — Встидайте ся! Мужчинам, що зачіпають жінки на улици, треба наложити намордники як псам.

Капустянна Головка на таке аж остовпів і станув, а панї лаючи пішла собі дальше.

— Видко, що в Парижи не вільно вечером розпитувати дороги — зітхнув він з розпуки; — але як же чужі люди дають собі раду? — То не може бути; тоту даму, видко, болять зуби. — Треба хиба спитати онтого пана в шапцї; чей він не буде мене бояти ся.

— Звинїть, мій пане, чи далеко ще звідси на передмістє Сен-Антоан?

— Що? Як то? — Що то має значити? Хочете собі кпити з людий — чоловік в статочнім віцї робить такі дурні жарти — допитувати ся за передмістєм, коли стоїть ся серед него. — Не на сего Ви натрафили. — Знаємо ся на таких дотепах; треба Вам було щось нового видумати. Оставайте ся здорові, старий блазне!

Чоловік в шапцї пішов сьміючись дальше.

— Чого він мене називає старим блазном? — став собі Капустянна Головка роздумувати; — менї видить ся, він гадав, що я хотів собі з него закпити. — Не знає мене добре. А хиба-ж він не казав, що я стою серед него, отже я тут на передмістю Сен-Антоан? Тепер треба лиш допитувати ся на улицю Марґарети. Та вже бою ся когось питати — тут якісь дивні люди — в Троає вже би мене десять разів повели туди, куди би я допитував ся.

Не знаючи, що почати, іде Капустянна Головка дальше; его переганяє якийсь чоловік, здаєсь чи не якийсь робітник, що посьпівує собі весело:

Коли вина чарка,
І гарна шинкарка,
Пиймо і гуляймо
Про довги не дбаймо!

— То якийсь веселий собі чоловік — подумав собі Капустянна Головка; — коли сьпіває, то видко, що не злий з него чоловік і не буде сердитись на мене; може сим разом буду мати більше щастя.

Не добачивши навіть, що сьпівак від вина іде вже в три пути, здоганяє его Капустянна Головка, клепче его злегка по плечи та питає чемно: Перепрашаю Вас дуже, вибачайте, що Вас здержую. Не могли би Ви менї сказати...

Переписка зі всїми і для всїх.

Оповістка.

— На продаж: 12 морґів доброго поля з новими будинками, в Горожанцї за цїну 3.500 зр. Близша відомість у п. Т. Русака в Горожанцї, почта в місци.

А. Пасїч від Комарна: Знаменитим підручником до науки пасїчництва есть книжочка написана Николаем Михалевичем під заголовком: „Пасїка або наука о тім, що треба знати, чого постарати ся, та як що коли робити, щоби пасїка все добре вела ся“. Друге видане з рисунками. (Видане Тов. „Просьвіти“). Цїна 20 кр. Есть то книжочка, написана з таким фаховим знанем, з так зручно і щасливо підобраною методою викладу, що не лиш можемо еї сьміло поручити яко підручник до науки пчільництва, але й поставити взагалї за примір популярної книжочки. Можете еї виписати собі в товариства „Просьвіти“ Львів, ринок ч. 10.— З польских було добре видане „Macierzy“ але вже весь наклад розийшов ся. — Специяльної ґазети о пчільництві нема анї рускої анї польскої. — **С. Авд. в Гл.:** 1) Для осіб, що мають короткий взір треба навіть уживати очиць, але найважнїйша річ в тім, щоби собі дібрати відповідні, бо инакше можна лихими ще лиш більше збавити собі очи. Длятого найлїпше порадити ся лїкаря, специялїста від очий і взяти той нумер очиць (окулярів), який він порадить. — 2) Розлютований самовар чи з білої бляхи, чи мосяжний самі не направите, бо до того не маєте нї потрібних знарядів нї цини, анї не знаєте способу лютованя. Впрочім ту роботу зробить Вам бляхар за пару крейцарів; за кілько? — зависить від того, кілько буде роботи при направі. Може коштувати 5, 10, найбільше 20 кр. — **М. Вас. в Сіл.:** Про гриб домовий подавали ми раду торік в „Переписцї“. Шкода, що Ви собі того числа не спрятали; були би й Ви мали вигоду і ми не потребували би були ще раз то повтаряти. Але що то може придати ся не лиш Вам, но й другим, повтаряємо тут ще раз: Гриб домовий або домовець слезавий, званий також запалом (Merulius lacrymans), коли в нім витворить ся та часть, в котрій знаходять ся розроднї, а котра в инших грибах есть під сподом т. зв. шапки, буває і на метер великий, губчасто мясистий, жовтаво-тисової або рудо-брунатної барви; краями згрубілий і білявий; коли его розтяти, він слезить. Гриб сей має то до себе, що чим менше може де в якім місци витворити ся его тїло овочне (у инших грибів т. зв. шапка з оболочкою на розроднї), то тим більше розрастає ся его грибша (волокниста сїть, з котрої вирастає овочне тїло, шапка). Услівя, при котрих той гриб найдогіднїйше розрастає ся, суть: вогкість, замкнений воздух, брак сьвітла і продуву. Коли він де прокине ся, то показують ся насамперед на дереві — він росте лиш на дереві, хоч би й вмурованім в мурі — малі білі точки, з котрих відтак творять ся більше слизисті плями, вкриті нїби делїкатним мохом, а наконець творить ся груба верства грибши, нїби сїть паутиня, сїрої барви, котра сьвітить ся як шовк. По правдї сказавши, не винайдено ще доси зовсїм певного і легкого способу на винищене того гриба, бо то й річ дуже трудна: насамперед треба знати причини его розросту, а відтак і знищити самі его зародки, значить ся, хиба розбирати цїлу хату. Найлїпший і найпевнїйший есть спосіб Земана: при помочи машин запускає ся під підлоги і бальки зовсїм сухий і огрітий до звиш 100 степенїв воздух і так через кілька днїв осушує ся дерево в будинку, а опісля так само машиною запускає ся ґази, котрі нищать зародки гриба. — Можемо подати Вам ще кілька способів нищеня того гриба, але передовсїм треба розслїдити будинок і переконати ся, як далеко прокинув ся гриб, бо може треба буде викидати все дерево заняте грибом. До нищеня гриба служать тайні средства (фабриканти держать в тайнї спосіб їх фабрикованя) звані Мікотанатон і Антімерулїон. Антімерулїон Церепера н. пр. есть то мішанина т. зв. водного скла, 3 проц. борової кислоти і 6 проц. соли. Подібний антімерулїон можете спровадити собі від Івана Ігнатовича, Львів ул. Сикстуска 25, або з Віднл від фірми Bartel & Cie X. Bez. Keplergasse. — Дуже добрим має бути карболїнеум (можна купити у Львові у Альойзия Гібнера, ринок 38, або спровадити від наведеної повисше фірми з Відня). — Инші способи суть: а) Місце, де прокинув ся гриб, треба розкрити, добре провітрити і осушити а відтак дерево, на котрім есть гриб, коли оно ще досить здорове намастити добре мішаниною: 5 ґрамів (сирої дешевої) салїцилевої кислоти, 1 лїтра алькоголю і 2 лїтри води. Покостоване дерево годї тим мастити. — б) По рівній части вітріолю зелїза (копервасу) і соли розпустити в теплїй водї і домішати жовтої глини і гашеного вапна — в) Мащене дерева хлоровим цинком, котрий робить ся так: Купує ся кристалїзованого вітріолю цинку, розпускає в 250 до 300 частях води і додає ся 50 частий соли, загріваєся трохи і ставить ся, щоби мішанина остигла. На другий день викристалїзує сїркокисле натрïюм, а лишить ся хльороцинковий луг. Тим лугом мастить ся, бо в нїм есть 16% хльорового цинку. — г) Звичайної соли 950 ґрамів і 50 ґр. розтертої на порошок борової кислоти мішає ся разом і розпускає ся в 5 лїтрах кипятку і ще горячою мішаниною мастить ся дерево пензлем, або всикує ся еї малою сикавкою в пороблені отвори. Так треба робити що кілька днїв 4 до 5 разів. — д) Средство Кастнера: мішанина з 10 лїтрів торфового попелу, 1 лїтра соли і 25 до 30 ґрамів сальмияку. То все розпускає ся в кипячій водї і робить ся з него густу помастку. — Гриб сам в собі не есть для здоровля шкідливий, але стає ся шкідливим через то, що занечищує воздух, дерево від него натягає в себе вохкість, в хатї чути гниль і зтухлість а то все відтак стає ся причиною всїляких недуг як ревматизму і т. п. — Книжки о грибі домовім не ма анї рускої анї польскої; есть німецка: Hartig, der echte Hausschwamm (Berlin 1885) і Gottgetreu, die Hauschwammfrage (Berlin 1891). — **Уряд гром. в Урм.:** Такого заведеня для слїпих нема не лиш у Львові, але й в цїлім краю. То, що Ви згадуете о якімсь записї, відносить ся до иншої інституциї. — **Сем. Кр. в Сух.:** 1) При рускій ґімназиї у Львові нема кляси приготовляючої. В тїй клясї учать того самого, що й в 4 кл. школи народ. — 2) З сьвідоцтвом з з 4 кл. школи народ. можна вступити до школи видїлової; до семинариї учительскої принимають також.

☞ (Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок анї карт кореспонденцийних до відповіди).

Пяний не дає ему договорити; кричить охриплим голосом: „Ах то ти Ґальошар — старий молодче, ти мав прийти сегодня вечером „під добру каплю“ до Тренкета — на забаву — та й не показав ся — волоцюго — чи то так належить ся робити дурнїв з приятелїв.

— Звиніть, мій пане, але менї здає ся, що Ви помиляєте ся.

— Як я можу помиляти ся, старий крутарю; чуєш, ти Ґальошар — то ще не все — що мужчина, то мужчина, може нї? — А хто не мужчина, той злодїй — мужчина повинен мати характер і чувство — а ти як кажеш?

— Я годжу ся з Вами, мій пане; але я не старий крутар, як Вам то здає ся.

— Мовчи, дай менї договорити. Що то я хотїв сказати. Отже можна мати характер або й нї — але коли раз скаже ся так, то так, і на тім конець. Тут нема нїяких панів і нїяких пань — взагалї нїчого — розумієш. — Ти обіцяв заплатити нинї у Тренкета лїтру вина — отже чому ти не прийшов? — Все одно, а заплатити мусиш. Випємо оба — вино все одно, хто его буде пити.

— Кілько-ж бо разів Вам говорити, мій пане, що Ви взяли мене за когось другого. Я ще нїколи не був тим Ґальошардом, за якого Ви мене маєте.

— Що ти кажеш? — То ти не Ґальошар? А хто-ж ти? Ти приятель, так чи нї?

— Дуже радо буду Вашим приятелем, скоро менї скажете, де есть улиця Марґарети; я дуже мало знаю ся в Парижи і бою ся....

— Що ти менї тут плетеш? — Маєш Марґарету — добре — то й я пристаю на то.— Ти кажеш, що ти мій приятель, коли так, то ти маєш і характер та заплатиш за Ґальошарда лїтру вина. — Кажеш, що мене не знаєш — пізнамо ся, зі мною то, як бачиш, легко — я не страшків син — страхайлів ненавиджу. Я є щирий, я чисте вино, з мене чоловік до забави, може нї? — А то до чого? — Тим лїпше! Отже заплатиш лїтру — згода? — Ну, добре.

— Нї, мій пане, я зовсїм не годжу ся.— Я просив Вас лиш, щоби Ви показали менї дорогу; не хочете показати, то бодай пустїть мене й конець.

Бідний Капустянна Головка вже жалував, що зачепив якогось пяницю і хотїв вирвати ся від него, але той вхопив его за руку, не пускає і кричить: Що, ти не хочеш лїтру вина заплатити і кажеш, що ти мій приятель?

— Я Вам нїякий приятель, мій пане, я Вас зовсїм не знаю.

— Що, ти мене не знаєш, а чіпаєш на улици? — Отже ти хотїв мене образити?

— Зовсїм не хотїв. Противно, я....

— Не крути! — Платиш лїтру? Коли так, то ти мій приятель.

— Нинї не можу вже нїчого заплатити, я вже тілько наплатив ся.

— То ти не хочеш? — Отже ти з мене дурня зробив. Ну, зажди же.

— Але-ж позвольте.

Заким ще Капустянна Головка міг докінчити свою бесїду, замахнув ся на него его противник з цїлої сили і він був би добре дістав в лице, як би був не обернув ся, а так дістав лиш кулаком в карк. Обурене додало нашому селюхови відваги і він з цїлої сили трутив напастника, котрий і без того слабо держав ся на ногах та повалив ся на землю; на нещастє і він сам з ним перевернув ся від великого розмаху.

Пяний верещить як скажений, та бе кулаками на ослїп доокола себе; Капустянна Головка хоче встати, але насамперед мусить ще вирвати полу з рук свого противника. Так сїпають ся оба, аж надходить на то якийсь молодий чоловік в блюзї, котрий їх борзо розборонює.

(Дальше буде).

— **Книгарня наукового тов. Ім. Шевченка** у Львові, улиця Академічна ч. 8. продає слїдуючі книжкі: Вас. Чайченко. Під хмарним небом, поезиї часть I, 1 зр., Книга казок, поезиї часть II, 60 кр., Твори прозаїчні ч. I. 80 кр., ч. II. кр., ч. III. 80 кр. — Записки Товариства імени Шевченка ч. I, II, III, IV. по 1 зр.— Тарас Шевченко. „Кобзар“ 2 томи 4·50 зр., з пересилкою 5 зр. — Павло Граб. Збірник поезий ч. I. 20 кр., З чужого поля. Переклади 20 кр. — Іван Сурик. Твори, з московского 10 кр. — Олекс. Колесса. Шевченко і Міцкевич 1 зр. — Ґерінґ-Герасимович. Що то е господарність 30 кр. — Шевченко з бандурою над Днїпром 25 кр. — Осип Маковей: Поезиї ч. I. 20 кр. — Михайло Старицкий. В темряві драма 20 кр. — Юлій Верне. Подорож довкола землї 50 кр. — Молитвенник народний (фонетичний) 15 кр. — Марко Кропивницкий. Титарівна, драма 20 кр. — Василь Щурат. Замітки до Чернця Шевченка 10 кр., Чернера республика на Афонї 10 кр., Піснї про Ролянда 50 кр. — Школиченко, Між народ, повість, 20 кр. — Митро Олелькович. Писаня україньскі 10 кр. — Василь Кулик, Писання 10 кр.

За редакцию відповідає Адам Кахникевич

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.